

FEMINICIDIS, PUNTA DE L 'ICEBERG DE LES VIOLÈNCIES MASCLISTES

Des de 2006 la Plataforma Unitària contra les violències de gènere ens convoca, el tercer dilluns de cada mes, a la Plaça Sant Jaume, per denunciar les violències masclistes i per recordar les víctimes assassinades a l'estat espanyol i a Catalunya al llarg de l'any.

Els femenicidis són la punta de l'iceberg d'aquestes violències sistèmiques en les nostres societats heteropatriarcals. Des de 2010, que es van començar a documentar els femenicidis a l'estat espanyol, i, fins l'any 2019 (segons femenicidio.net) han hagut 1085 dones assassinades, i durant l'any 2020, que acabem de deixar, s'han produït 83 femenicidis. Durant el poc temps que portem des de l'última trobada del 21 de desembre fins avui, han estat assassinades 3 dones.

Els femenicidis, certament, són la punta de l'iceberg, i, la culminació màxima de la violència contra les dones, però hi ha moltes altres violències que es produeixen diàriament i que massa sovint queden amagades, malgrat els greus efectes físics i psíquics sobre les persones que les pateixen.

En aquesta primera concentració de 2021 volem denunciar, també, aquestes altres violències que ens interpel·len com a societat. Segons l'última macro enquesta del Ministeri d'Igualtat, presentada el 2020, **MÉS DE LA MEITAT DE LES DONES DE L'ESTAT HAN PATIT ALGUN TIPUS DE VIOLÈNCIA MASCLISTA AL LLARG DE LA SEVA VIDA. EN CONCRET, PROP DE 12.000.000 DE DONES L'HAN PATIT;** i, el que és més preocupant, en la majoria dels casos, no ha estat una violència puntual sinó continuada en el temps. La majoria de vegades i fins arribar a les violències físiques, sexuals, psicològiques i als femenicidis la violència és molt subtil i costa diferenciar entre amor i dependència emocional.

Que et cridin, que t'insultin, que et controlin, que t'humiliïn, que t'obliguin a un contacte físic que no desitges... tal com recollim en el nostre "decàleg" també és violència.

Una enquesta de la Generalitat publicada el 2018, amb dades recollides el 2016, revela que el 80 % de les víctimes de violència masclista no considera que les agressions patides siguin delictes. Aquesta percepció és una de les conseqüències de la gran tolerància social que es té sobre alguns tipus de violència.

Intentant contextualitzar les violències de gènere en temps de la COVID, recollim textualment algunes de les paraules de l'article de Neus Oliveras, professora de la Universitat Rovira i Virgili, "LA VIOLENCIA DE GÈNERE EN TEMPS DE LA COVID: LA PANDÈMIA OCULTA "El confinament que es va decretar per donar resposta a l'avenç de la pandèmia del Coronavirus va suposar l'empitjorament d'una altra pandèmia, la de la violència masclista. Mentre es repetien les consignes que proclamaven "quedat a casa", "junts ho aconseguirem i "tot anirà bé", un altre drama es desfermava: el de les dones víctimes de violència de gènere, que s'han vist obligades a conviure de forma permanent i forçosa amb els seus agressors, amb unes possibilitats de sortir nul·les o molt reduïdes, i sense accés a les seves xarxes de suport de familiars, amistats o professionals..."

Malgrat tot el que hem exposat, poques dones víctimes de violència masclista inicien un procés judicial. Els motius són diversos, però segur que no ajuda, i, des de les entitats que lluitem contra les violències masclistes no hem de deixar de denunciar-ho públicament, que les institucions que han de protegir tenen seriosos dèficits ideològics i estructurals en la lluita contra aquesta lacra, per exemple:

- NO TOTES LES COMISSARIES DELS MOSSOS garanteixen el dret de la dona de ser assistida per un/a especialista en violència de gènere
- EL SISTEMA JUDICIAL ÉS MASCLISTA i treballa amb grans mancances de perspectiva de gènere, encara que en molts casos el cas sigui portat per una dona.
- LES LLEIS sovint són ambigües i porten a interpretacions molt laxes en les condemnes sobre violència masclista.
- LES INSTITUCIONS DE GOVERN no sempre faciliten l'acompanyament de les víctimes en la seva protecció i en el seu empoderament per la recuperació de la seva autoestima.

Davant d'aquests, i molts altres dèficits , sovint és complicat que les víctimes de qualsevol tipus de violència masclista optin per la denúncia, en un sistema que amb moltíssima freqüència les revictimitza. De fet, prop del 90 % de les denúncies a Catalunya per violència sexual s'arxiven.

Esperem, desitgem, que la recent modificació, en Catalunya, de la llei 5/2008 del DRET DE LES DONES A ERRADICAR LES VIOLÈNCIES MASCLISTES ajudi a pal·liar algunes de les mancances institucionals.

COMPANYES, NO DEFALLIM, PERÒ TINGUEM MOLT CLAR QUE NO HI HA CAP ALTRA ALTERNATIVA QUE LA DE CONTINUAR LLUITANT PERQUÈ LES VIOLÈNCIES MASCLISTES QUEDIN ELIMINADES, FINS I TOT, DELS PENSAMENTS MÉS PERVERSOS.

PROU VIOLÈNCIA CONTRA LES DONES!

Barcelona, 18 de gener de 2021